

Veso Pirnat-Brolski

Rop v Papa-pupi

humoristična dvodejanka

Zgodilo naj bi se nekje v Koprskem zaledju.

Čas dogajanja: je lahko tudi novejši

Scena: Vaška gostilna. (kulise z nekeksnim razprtim L na osnovni naravnost je na steni narisana polica s steklenicami. Improviziran šank. V prostoru dve manjši mizi. Kot vsak dan pri šanku sloni dobro podprt Rado pijandura. Ob eni od miz vneto igrata dva kvartopirca. Za šankom je kot običajno lepo prsata kelnerca Romana z dobro vidnim prevzdignjenim oprsjem. Z radia je slišati narodno zabavno glasbo.

O s e b e :Kelnerca Romana

Song: (Frčafele) *Dobra papa, dobra pupa*
pri PAPA-PUPI se dobi
Kdor je lačen, kdor je žejen
Naša PAPA-PUPA poskrbi
Pridi prijatelj al furešt
Magari na muši ali peš
Pride, pride spet in spet

Rado pijandura
Prvi kvartopirec
Drugi kvartopirec
Roparica
Partner roparice
Šjora Emilia
Policist Berto

(kelnarca romana vneto briše vedno isti kozarec in si požvižgava ob glasbi. Med kvaropircima je kot običajno vsakodnevni prepir, ker domačin prvi kvartopirec ne zna šnopsa-igra 66).

DRUGI KVARATOPIREC: Kva je zdej? Če si zgubu si zgubu. Nisem jaz kriv če ne znaš šnopsa. Plači, pa mir.

PRVI KVARATOPIREC: Ti kva, kva. Vre stu botov sm ti reku nauče se briškolu. Pole boš ben vidu soga boga. Eh bužci mi z vami. Sm jemu za čut, da vi od zgora sušavaste unu kartu od kandota, da jo jemate še za drugi bot. Ha, ha, ha, bužci mi sz vami

DRUGI KVARTOPIREC Veš kva, kola pa že nouš! (se naredi ponarejeno grozečega).

PRVI KVARTOPIREC: Anka tešne se čujejo. Poslušni Romana, m je povedu adn, da vi ud zgora dajete knjižicu od banke spod kušina da paslušaste kaku vam tečejo obresi. Ha čo, roba za krepat.

DRUGI KVARTOPIREC: Veš kva, mi gorenci znamo s financam.

PRVI KVARTOPIREC: E znaste, znaste. Zatu smo pej rivali kamor smo.

DRUGI KVARTOPIREC: Kva b se rd zmazu. Plači pa mir. Če si zgubu si zgubu, porka stalaža.
(vso zafrkancijo prekine nov prihod)

ŠJORA EMILIA: Buh dej, vsem skept!(pozdravi ne da bi pogledala koga posebej).

PRVI KVARTOPIREC: Buh dej, Emilija! Kaj je tuj Bepo vre pršu?(odzdravi kvartopirec ves vesel, da se mu ponuja prilika za novo zafrkancijo).

ŠJORA EMILIA: (Emilia takoj začuti za kaj gre). »Ne stuj ti mene, znaš. Sm ti vre stu botov rekla, d pestiš mujga Bepota u miri. Ni von kompanija zate. Brigej se ti ano malo . . . sej znaš anka sam.«

PRVI KVARTOPIREC: Kaj, kaj Emilia? Ne stuj ti mene taku neki. Kaj znam sam, kaj?«

ŠJORA EMILIA: Znamo, znamo, ne stoj mislet da ne znamo. Znamo kaku si hodu uni Luči, d ti je šivala botone. Eeee use se zna, use! Vlih ti, dio bono, kur d toja Graciela ne bi bla prava sarta, vlih od mešterja. Ajejjej, puznamo mi tešne tiče, eeeee puznamo.«

PRVI KVARTOPIREC: Ma kedu, kedu je mene šivu botone? Ala Emilia, ne stuj znaš! Ne stuj sz tem tojim dugim jezikam.«

DRUGI KVARTOPIREC: Videš, takla fršlus bi moru met. Tkola nbenga knofa. Pol bi mu pa orodje na varnem. Hi hja, hi hi, porkastalaža!«

PRVI KVARTOPIREC: Kaj, kaj bi jest rabu znat Emilia? Ma ke botoni, dio buh!?«

ŠJORA EMILIA: (Emiliji se vseeno zazdi, da je šla malo predaleč in da to ni njena skrb). »Mene me ne brigaš ti, eno nanka una Luča, o bon! Jest sm samo tela d pestiš mujga Bepota u miri, en basta!«

PRVI KVARTOPIREC: Bon, bon Emilija. Jest sm teu samo prašat keda prpelam mujga prča?«
(Kvartopirca se dregata in veselo krohotata. Edino Romana se obrne stran, da Emilija ne bi videla kako uživa v zafrkanciji.)

ŠJORA EMILIA: (Emilija se trudi, da bi preslišala zafrkancijo. Nareži ti pupa moja taku anu malu pršuta. Mi bodo rivali uni moji iz Trsta. Šinjooooori!«

KELNARICA ROMANA: Kaku je kej Emilia? Si vidla une palme tom zdola pr murja? Dio, smo ku uni ud bananov. Bojo furešti mislili, d je leti Afrika.«

ŠJORA EMILIA: Ne stuj nanka prašat. Ma čuj, kaj bojo pole kepli anka šimije. Dio mio, roba za ne vervat!«

KELNARICA ROMANA: Videš kaj je zdej? Kam bo blo? Si je uni moniga (se hitro premisli) sem tela reč uni naš napisal tom pr kopališča Republika palma de Popo.

ŠJORA EMILIA: Ma kaj Popo? Kur, da je tu ana druga država.

KELNARICA ROMANA: Eh ja, to je tako samo ana monada. Ha, ha, ke roba. Bužci mi.

ŠJORA EMILIA: E ja bužci, bužci. Sm vidla, da so tom ane babe pr murja u veštutih, kur da nimajo nč na sebe. Nanka gor na zizičih. Da bi to vidu naš župnik, bi ga troflo pr srca.

KELNARICA ROMANA: Je, je blo pu televiziji, d bo zdej pihu an drug veter.«

ŠJORA EMILIA: (Emilija si v hipu nadene prestrašen izraz.) Ne mi reč. O dio mio, kaj zdej nam bojo zeli anka burju?«

(Še vedno gleda neverno prestrašeno, ko se vsi smejejo. Hitro plača in pospravi zavitek, ter hoče oditi. Naredi nekaj korakov in pogleda Radota.)

ŠJORA EMILIA: Kaj si ti Rado, al je kekšen drug? Mati moja, si tešn, d te skora ne bi puznala. Dio, si pršu kur d boš vlih zdej . . . o dio mio.

PRVI KVARTOPIREC: Čau Emilija! Puzdrave Bepota!« zavpije za njo,? vesel da je odšla.

DRUGI KVARTOPIREC: Porkastalaža, tala Emilia ti je pa dala popra. (kot že tolikokrat v tem dnevu popravi zobalo). Hja mataer, zdej mi je vžal (se lopne po čelu). Ko sm šu zadnjič ponoč na pi-pi, sem te vidu kuko si v samih gatah šmugnu h uni Luči.

PRVI KVARTOPIREC: Muči šturlo (izreče v šepetu in pogleda prestrašeno naokoli). Uno je bil kekšen drug.

DRUGI KVARTOPIREC:Ja porka stalaža, mogoče je bil res kakšn drug pred tabo in pol za tabo.

PRVI KVARTOPIREC: (mu maha z roko in pritisne prst na ustnice. E je furbasta, je, ta naša Emilia. Ma ne zna, anka ona ne zna. Oštja, vlih zdej ku je bla ona leti, ga njen Bepo u kantini lepu vleče pu kanelci.

DRUGI KVARTOPIREC: Hja, al je pa tud on skoču k Luči.

PRVI KVARTOPIREC: (pogleda na uro.) »Komo, komo če. Denes jemam paštafežo en kekšen stronco ud klobase bo anka nutri. Romana, kelku je use skep?«
(Kvartopiraec pobira drobiž da roko na uho in namigne proti radiu.) »Paslušte, mepar da je ta ulih una od Radota.

KELNARICA ROMANA : Ma jest ne znam katera bi bla, mi ne pride taku vele«

DRUGI KVARTOPIREC: (Kvartopirec Franc takoj pokaže novo zobalo in pogladi svoje tanko zarisane muštace.) »Pride, pride Romana. Sam more bit tprav dedc, poporkastalaža!«

RADO PIJANDURA: Ti muči sakramentale žabar! D nebi tebe pršlo ano črno uko, orko buh! Ti kva, kva!« Rado na pol prebujen zagrozi.

DRUGI KVARTOPIREC: Veš kva se men zdi, dse ti klele delaš sam ena mona. Uresnic pana ušesa vlečeš.

RADO PIJANDURA: Rado noče ostati dolžan. Dio mi par, da si ti an od unih tajkunov. Ki se samo skriva leti.

DRUGI KVARTOPIREC: Si ga slišu? Kva je reku?«

PRVI KVARTOPIREC: Kva, kva. Kaj češ d jest znam kaj je reku. Sta kur ane stare babe.(Se obrne in prisluhne, ko se zunaj pred vrati ustavi nekakšen motor.) Na prizorišče pride mlajša ženska v izprani jeans obleki. Njeni vihrajoči rdeči lasje nenavadno zažarijo v prostoru in takoj ustvarijo dogodek. Obraz se izraža v čudnem nasmešku. Nekaj posebnega sije iz njega, kakor da je bila že priča čemu nenavadnemu. Pristopi k šanku.)

ROPARICA: Ene 57 prosim. Ja,ja,ja res lepo, lepo prosim. Kr celo šteko dejte. Brrrr, kakšen mrz imate tuki. No,no še enkrat res lepo prosim. Enga mejhenga dolenca bi. Brrr kakšen mrz mate. Tale je pa res švoh.

DRUGI KVARTOPIREC: Si slišu babo? Zebe jo sred poletja, porka stalaža, da ni ena tistih?«

PRVI KVARTOPIREC: Psti psti. Čo šinjorina, bom plaču jest enga. Ala dej Romana,« se priliznjeno nasmiha in potegne trebuh navznoter.

ROPARICA: Hvala gasput.(Ga hitro spet zlije vase.) ku šus, uhuhu tala je pa bil. Pogleda proti Radotu. » Kaj pa tale tuki?

DRUGI KVARTOPIREC: E tala se ga je mal preveč nažvižgu, zdej pa kar spi.

ROPARICA: A, tko? Take pijandure ste tuki?« za njega bi blo najbolj, da ga dubi v roke un naš. Pa mal unih tabletk, pa bi bil tak k nov. Pa mal štroma da bi ga rukai pol bi pil pa samo Radensko in celo nič seksu.

(Naslednje njene besede ponovno ustvarijo še nekaj dodatnega vzdušja.) Trkaj trkaj na nebeška vrata,(se zavrti v vsakega posebej, kakor da bi pričakovala nekakšen odziv.)

PRVI KVARTOPIREC: Hja, me par da anka naš župnik taku reče.«

DRUGI KVARTOPIREC: (Kvartopirec Franc začuti, da je zdaj prilika da se pokaže svetovljana). To je od Bob Dylana mona. Ane guspudična.?

ROPARICA: Hja, prov mate, sploh pa mislim da se klela šli lohki fejsi turizem. Pa še morje je blizu, in une palme ki so kar naenkrat zrasle.

PRVI KVARTOPIREC: (pokima poznavasko in pogleda druga dva) Sta čula?

ROPARICA: (Za nekaj časa utihnejo, nato prispela začne še enkrat tiho.) »Trkaj, trkaj, trkaj, (vsako novo besedo glasno stopnjuje, leva ličnica pa ji začne enakomerno trzati. V naslednjem hipu pa se zgodi tisti pravi dogodek. Iznenada seže za hrbet in potegne ven revolver. Podoben tistim v kavbojskih filmih.) Poglejte tolo mojo pištolco. Kuko lepa pištolca, kr boža me. Ampak kdr poč, je tko kukr dab s kanonam ustrelu. (V naslednjem hipu pa gromko zavpije.)

Zdej pa usi roke u kis! Roke u kis, sm rekla, tola je rop, prmej krvave dile!! Tud ti, kva čakaš! D ti naum udstrela une tvoje binglne! (pomeri proti mednožju prvega kvartopirca) Joj, glih zdej bom, joooj ne me živcirat prst me kr srbi!
(Vsi presenečeno odprtih ust strmijo v cev pištole, ki naenkrat prične hitro krožiti od enega do drugega. Ne morejo doumeti kaj se dogaja.)

PRVI KVARTOPIREC: (tolažilno z nasmeškom) ŠinJORINA, kara šinJORINA, vi se tu pej za sigurnu hecate. Čujte nasto, uno tom je lehku dosti nevarnu. Ni . . . ni se zaza jegrat. Lehko, prov lahko se zgodi kekšna nesreča (se še vedno drži na smeh, kakor da ne verjame.)

ROPARICA: Joooooj, joj stari, glih glih zdej bom! Pol bo pa klela ena sama štala! Buuuuuuuu!« Roke v kis! (Zavpije še enkrat glasno.)

DRUGI KVARTOPIREC: Tala se ne hehe heca. Ziher je ena od tistih ki so uušli, kva nis brau cajtna? Dvigen roke, d naaumo tuki zard tebe usi nananasrkal.«

ROPARICA: Zdej pa koj sm ključ! Konc je zajebancije. Kje je ta ključ!?«
(Nejeverno se pričnejo spogledovati. Edino Romana zbere korajžo in vpraša.)

KELNARICA ROMANA: Kakšen ključ česte jejemat. Mi leti nimamo kluča. »

ROPARICA: Joooj, ne se špilati zmano! Jest sm že čist na konc, (ji ličnica prične še hitreje trzati.) Ključ ud tiska tm spredi. Ud tiste kase, pa hitr sm z njim (pomigne z glavo proti prednjemu prostoru kjer naj bi se nahajala prehodna soba krajevne skupnosti.) Ključ sem rekla? Jejeje ti boga in pariyo?

KELNARICA ROMANA: Jeee. Jest nisem bla mai u uni vaši papartiji. Prsežem da ne!

ROPARICA: Ključ sem rekla, prmej krvave dile! Pa hitr sm z njim?

KELNARICA ROMANA: A uno misliste? Ne, uno je omarca za eletriku, . . . za llič, (hoče Romana zvito sfintirati.)

ROPARICA: (tokrat že bolj glasno in grozeče.) Puvej že enkat ti češpla neumna. Ke mate ključ, krščen duš. Hitr puvej. Če ne vs bom enga pu enga. Jest se ne zezam. Nej, en udpre klun. Hitr, joj, glih zdej bo poč! Buu . . . ua?

DRUGI KVARTOPIREC: Čakte, čakte, poporkastalaža. Tela ne vejo. Bom jest pppuvedu. Ključ ma Daaarjo k pride usako sredo al petek. On, on ga ma. Ja res oon ga ma a ne Roomana?

KELNARICA ROMANA: Ja, ja vlih von. Kšn bot nnnanka ne pride. Taku, taku .

ROPARICA: (Roparica uuuuaa zaškrtá z zobmi, od zunaj se zališi pisk) Dej hitr, na kle maš, ji vrže čez šank plastično vrečko. Tud ud teleh! Ala dej, d nam jest glih zdej! Buuuaaa, glih zdej bo počl. Pol bo pa klele tko kot na britofu ku bomo šli s pleh bando.

KELNARICA ROMANA: Skužejte šinjorina ne mmorem. Lepu vs prosm .

ROPARICA: Kva ne moreš, baba neumna? Joj, joj d naum jest glih, glih kva je zdej prmej krvave dile.

KELNARICA ROMANA: Ne morem, skužejte, zastoka Romana v obupu. Nenene morem ku jemam roke taku na gogor.

ROPARICA: Dej dol roke, ti češpla neumna, pa začni hitr basat. Ala tud vedva sm tošelne na ponk. Pa tud ti, uperi pištolo v Romanino oprsje. Lepo pučas, sam z eno roko. Joj glih zdej bom, glih zdej! Tko, pridna fanta. Mater, kdo b mislu d mate kle bogu za hrptom tako revšno. Tola še za en joint nau dost. O ho, ho, puglej, puglej, tola pa je ulov.

PRVI KVARTOPIREC: (sstokajoče) Ne stojte, ku boga vas prosim ne stojte. Uno je moja taljanska penzija. Mi leti smo buuužci.

ROPARICA: Ti bom jaz že dala bužci, kr dve penzije imaš madonca. Ja kje s pa to zaslužu?

DRUGI KVARTOPIREC: Tud Muuusuliniju je jezk kazu.

ROPARICA: A tko? Tiii packon ti.

DRUGI KVARTOPIREC: Ja, reeres, klele je sama revšna. Prov ste mela.

ROPAARICA: Dejta pučas še usak svojo uro.(Dej puber jim ure, ukaže kelnaarci Romani) Pa hiter! Vidva pa ne mrdajta.

DRUGI KVARTOPIREC: Po po . . . porkastalaža, sej moja sploh ne dddela.

ROPARICA: Ti bom jest že dala ne dela. Delat more? Noter u vrečko. Treba delat, treba delat... zapoje del znane popevke, od A.Smolarja. Joj, kva se pa tko ubiraš! Dejmo, dejmo hitr. Dej še njegovo.

(od zunaj se zasliši nekajkraten pisk motorja) Dejmo, dejmo hitr, če kšn pride bo pol tuki ena sama klvanica. (Joj, joj roka s pištolo se ji začne tresti in ličnica še bolj trzati.)

PRVI KVARTOPIREC: Kvartopirec v obupu zastoka. Ta moja je ud berme. Kuu boga vas prosm «Bi blo bulše, ku bi šla u kkkšnu banku tm zdola pr unih papalmov. U uno, ki smo kapitulirali.

DRUGI KVARTOPIREC: Kapitutuliru si ti, potisne Franc nazaj zobovje.» Dokapitalizirali, se reče mmoniga, ja pa prov res in to z ddeebelm gnarjam.

PRVI KVARTOPIREC: Tom jemajo šššsolde. Mi leti smo bubušci.«

ROPARICA: Kva pa ti, kakšne uhanes maš? (zunaj se zasliši pisk) Kr pusti tisto plastiko? Kva je zdej si pubasala? Dej še eno šteko 57 not, pa hitr. Če se tola sprož, joooj!

KELNARICA ROMANA: Skužejte a dam, anka drebiž? Samo tu jemam, zvito pomežikne, tako da roparica ne vidi.

ROPARICA: Joj, joj ne me basat! Jest sm že ful na konc. Vse sm rekla! Vse postrgi! Vs cash k ga mate. Dejmo hitr, joooj jest sm že čist na konc, zdele, glih zdele bom kkšnga počla! Ti tm ne mrđi! (zakriči grozeče)

DRUGI KVARTOPIREC: **Sm se hotu sam n mau pu pu . . . popraskat.**

ROPARICA: Tim jest že dala praskat! Jjjjoj, jjjoj! Prasku se boš juttr! Jutr sem rekla, če boš sploh še kej živ. Tko pridna, dej sm.

PRVI KVARTOPIREC: Ne stojte, ne stojte. Čujte ,nnaste, uno je moja talijanska penzija. Ura je pej ud birme, lepu vs prosm.

DRUGI KVARTOPIREC: (se nehote zareži, ker je imel pri sebi le nekaj desetakov.)

ROPARICA: Dej baba roke gor, ne se zezat? (zaokroži s pištolo po obeh moških in se nekoliko odmakne) Počas, lepo počas si odpnita pasove, pa hlače dol. Pa hitr!

PRVI KVARTOPIREC: Ne stojte, ne stojte, lepu vas prosm. Nimam pasa imam naramnice (zastoka v obupu)

ROPARICA: Dejmo hitr! (kvartopirca se odpneta pri čemer jim padejo hlače navzdol. Tako da stojita v samih spodnjicah) Joj, joj? Kuko lepe seksi kusmate nogce mata. Ane ti kelnarca? Še ti sm u vrsto. Zdej pa en mau telovadbe vsi skupi. Roke dol, roke gor, roke dol, roke gor, dejmo enis wei. Kva se pa tok žalostn držite. Dejmo migat, migat.

(ponovno se zasliši od zunaj nervozni pisk)

Zdej pa dobr puslušte. Ku bom šla, d mi nubeden ne mrdne nejmen pu ure. A je jasn? Nejmn pu ure! Gor jo mate, pa glejte na cagarje. No lubčki, buh vm pužegni. Pa še neki. Trkajte, trkajte na nebeška vrata, to pomaga. Čaooooo! (Gre ritenski z naperjeno pištolo proti vratom, jo uperi proti zidu in ustrelji. Glasno počji, in v istem hipu se zasliši odzunaj motor. Vsi se v strahu stresejo, in ko roparice ni več, začnejo počasti spuščati roke, in vlečejo navzgor hlače.)

KELNARICA ROMANA: Romana skoči v ozadje in se takoj vrne. Hja dio bono adn jo je čaku sz motorjem. Šla sta ku šajete. (Ob poku, se tudi Rado prebudi, trzne in z glavo udari v šank.) Še vedno v šoku stojijo. Drugi kvartopirec Franc pa se začne otipavati po celem telesu.)

PRVI KVARTOPIREC: Ma kaj je ses tebe Franc, kaj jemaš bolhe.?

DRUGI KVARTOPIREC: Ne, nobenih bolh nimam, sam gledam kje sem ranjen.

PRVI KVARTOPIREC: Spij anu malu večji tubo malvazije, pa boš vidu kje bo priteklo ven. (Dej hitru tuj mobi Romana, poskoči kvartopirec. Dej ga vele!)

DRUGI KVARTOPIREC: Pust, vosu. Dobr smo jo udnesl. Ta je bla iz nornhausa.

KELNARICA ROMANA: Skrušeno oznani. Ni ga. Dio povero, dej ga hitru les!
Zela ga je. Una prasica ga je zela. Dio mio, ne murem zabet kaku ste se vas dva držala.

PRVI KVARTOPIREC: Ne stoj Romana, ne stoj. Ma kedu, kedu? Praši nega, vseskuzi sm guvoru; drže, samo me ti drže Franc. Ma Romana, kaj nisi vidla babo. Bla je vsa zmotjena. Ana ud unih iz Idrije. Dio bono, da mi nardi ano bužo u trebh. Ni se blo zajegrad.
(Kvartopirec krvoločno izbulji oči in nakazuje z rokami, kakor da bi nekaj ožemal, trgal. Franc in kelnerca se pričneta glasno olajšano smejati. Naenkrat je popustil ves strah. Ponovno se prične vračati staro gostilniško vzdušje.)

DRUGI KVARTOPIREC: Hja, ja! Kva si se ti puscau, porkastalaža? Matr, čist mokr si ukol štacune.

PRVI KVARTOPIREC: Smejajte se, samo se vi smejajte.« Prične si ogledovati denarnico in stokati. Dio mio, o muj ljubi buh! Celu talijansku penziju mi je ulupla. O moj buh! D bi ji pršu an kolpo. O moj buh kaj bo rekla Graciela? Povero jest. Bužec. Anka uru ud birme. Prekleta mizerja, zastoka.

DRUGI KVARTOPIREC: Kva se sekiraš? Boš šu pa še enkat k birmi.«

PRVI KVARTOPIREC: Dio bono,čo. Roba za ne vervat. Imaš prov Romana, zdej ropajo anka po ušterijah. Pa naj kedu reče, če to ni za uni libr rekordov.

DRUGI KVARTOPIREC: Videš, spet ne veš, Guinnessova knjiga rekordov se reče.

RADO PIJANDURA: (Zasliši Rado, ki se je kakor vse kaže prebudil s svojega medlečega spanca, in se drgne po čelu.) O muj buh, kje sem (in se ponovno nekoliko bolj strumno postavi ob šank.)

KELNARICA ROMANA: Prične usmiljeno viti roke. Rado, muj Radič, kaj te boli? Bužec muj! Kaj si pršu taku zmotjen? O, dio mio!«

RADO PIJANDURA: O Romana, moja Romana, sanju sm kaku ti ino jest letiva ku dva angelna dole pr murja znad unih palmov. Letiva, ino jest sm jemu glavu zmes dve okrogli, topli balci. Ooo Romana, jemala si an puno lep veštiti, d se je vidlo prov skuži. In zad je letu an drug angel sz puno boršu šoldov in klicu: Zemte, oj zemte lubčki moji.«

PRVI KVARTOPIREC: Si trofo prov ku sprstam uuu. Sz unu boršu gnara. Si vidu anka unu moju uru, moniga. Ste vidli kam smo pršli?

KELNARICA ROMANA: Eeh ma sm ji dala uni star drebiž ud Juge. Ta naš novi je še ceu leti. Ala, bom jest dala za ano pijačo.

(In glej, čudežev v tem dnevu še ni konec. Rado se kar naenkrat vzravna, strese z glavo, od nekje potegne nekaj kar naj bi bilo podobno kravati in si jo z nekaj gibi natakne. Iz žepa potegne glavnik in gre nekajkrat skozi bujno lasišče, si poslini obrvi in tokrat je njegov glas presenetljivo jasen.)

RADO PIJANDURA: Romana jest ne pijem več. Ud denes napred je finito. Mene lepu prosm nardi ano limonado sz malo več cukorja. Ma kaj me gledate? Finito je! Amen, basta! Ano limonado sm reku, kara Romana.

KELNARICA ROMANA. Vele, vele, šinjor Rado, se Romana v trenutku vsa razstopi. (Kakor da ga vidi v povsem drugi luči ne more odtrgati oči od njega. Tako, da bi ji moral kdo pomahati pred nosom.) Vele, vele bom, šinjor Rado, si ovlaži ustnice in še bolj mogočno napne oprsje. Ekola, mu poda limonado v kateri je še žlica.

PRVI KVARTOPIREC: Ste ga vidli, čo. Samo ano malo se je udaru u uni soj šufit, eno je pršu pameten ko da jema fakuleto.

DRUGI KVARTOPIREC: Kva si hotu reč, d ne piješ du jutri zjutri. Ha, porkastalaža! Sej se ti bodo zaredile žabe v vampu.

RADO PIJANDURA: Paslušite vi tovariš Franc. Napnite uha. (Pomeša z žlico in z užitkom srkne limonado) Finito je s temi balotami. Fiiiniito! Šlus! Skužajte, anka z žabami je finito. Zapte, tovariš Franc. Zdej je pršu nov cajt. Eno vsi skep boste jmali ano malo več manir. Da se zna. Te, u tej oštariji se išče ano malo več spuštovanja, ponovno srkne in se ljubeče zagleda v Romano. Pusebnu pa du gustinsga personala. No, tovariš Franc, še an bot skužajte, tokrat Rado z nasmeškom brez groženj.

DRUGI KVARTOPIREC: Je že v redu Rado. Vsi mormo skp držat.

PRVI KVARTOPIREC: Ke monada čo, a ljube muj prjatu Franc? Vide, vide porkastalaža, anka tebe je teklo dol po šolnih.« Ala, komo če. Dio, kaj bo rekla Graciela. Celu taljansku penziju mi je ulupla. (neutolažljivo zastoka)

DRUGI KVARTOPIREC: Kva se sekiraš. Reč, da sjo dal uni Luči. Ha, porka stalaža.

2. DEJANJE

Song: *Dobra papa dobra pupa...*

(Prizor še vedno isti v gostilni, sta pri šanku samo kelnerca Romana in šjora Emilia. nad šankom pod steklenicami pa precej dobro viden napis: Dobra papa dobra pupa, pri Papa-Pupi se dobi)

KELNERCA ROMANA: E ben, kaj češ Emilia? Zdej so rivali novi cejti.

ŠJORA EMILIA: Eeeee pupa moja te prosm dej, vlih novi. Sm čula na televižjone d bomo jemali zdej prnas use tržnu gospodarstvu. Sam šla videt dole na tržnicu. Ma ti rečem d se ni prov nč kambjalo. Une naše babe se hvalijo kaku je vse domače. Dio bono in tu tiste, ki niso maj držale matike u roki.

KELNERCA ROMANA: Ma ni tu Emilia moja. Tu je čistem ana druga roba. Kaku bi tela reč. To je taku ku anbot. Vzemi tm ku je, eno dej tom ku ni, zastopeš?

ŠJORA EMILIA: Zastopem, zastopem. Ne stoj mislet d ne zastopem. Tu bi pršlo ku una regula. Eko, ku uni dan ku sta bla una dva ladrota leti. E videš vlih taku, eeeee se zna, se zna.

KELNERCA ROMANA: Pestmo, pestmo če pulitku. Čaki ti bom dala an miken brinovec.

ŠJORA EMILIA: Ne stoj, ne stoj, znaš

KELNERCA ROMANA: Čuj pesti, adn je vlih taku, ku nubaden. Ma čuj kaku je blo ses unimi k su pršli uni dan? Dej pavedi, dej.

ŠJORA EMILIA: (na hitro spi je brinovček in zamlaska) Dio buh kako je dobr. Se vele čujem ku nova. (potem se pripravlja da bi kihnila, pa se ji ne posreči) Videš, anka arja je pršla leti čist ana druga. Ni kej, novi cejti. Je reku adn uni dan, da bojo mojmu Bepotu zeli taljansku penziju. Si moreš mislet. Dio buh kam smo mi to pršli, a pupa moja? Vlih zdej ku sm stara eno ne morm več noset jejca u Trst.

KELNERCA ROMANA: Ben, ben anka meni se zdi taku. Čuj nisi še pavedala kako je blo uni dan.

ŠJORA EMILIA: A kaj čm ti reč. So pršli, so pojeli dva pjata pršuta, eno sej znaš. (nabira da bi kihnila)

KELNERCA ROMANA: Luč Emilia, gor u luč pagledi.

ŠJORA EMILIA: Aaaaa . . . a cih! Dio, finalmente. (obriše nos) E videš uni so tapravi. Uni dan so bli prnas, drugo šetimano pr mujga brata. E da jih ti videš. Se delajo une šinjore taku fine ku d nečejo nč, ma pole, mati moja, jeh ni nanka ustavet. Ke bon prošuto, ke bon prošuto. Dio, ti rečem.

KELNERCA ROMANA: Sem čula, da je ana pala tom na vaših škrlah.

ŠJORA EMILIA: Hja dio bono, so se ga babe naružile eno pršle šempjaste. Dio bono roba za krepat. Je bil muj Bepo ves kontent, da jo uzdigava gor. Pole jo je nekaj šlatu po riti kur da jo tom neki bali.

KELNERCA ROMANA: Ben, kaj češ. Ti furešti so usi glih.

ŠJORA EMILIA: Sej ne rečem. Sej sm kontenta d mi pride muj Đidio. Ma una njegova, vona, d jo ti videš. Si je stavla taku an kapelin, eno pole kaku ti hode. (zafrkljivo pokaže zibajočo hojo svoje snahe) Dio, za krepat ti rečem.

(Na sceno pride prvi kvartopirec, in po krajšem ogledu stopi proti šanku)

PRVI KVARTOPIREC. Buh dej pupe!

ŠJORA EMILIA: Vlih jest sm ti ana pupa. Hahaha, ta ti je bona. Eeee anka ti si mi adn. Ben Romana čav, zdej jemaš novu družbu. (odide)

PRVI KVARTOPIREC: (zavpije za njo) Adijo Emilia! Pozdravi Bepota!

ŠJORA EMILIA: (iz ozadja) Ma ke adijo mona! Adijo boš šuo ti, ku ne boš finil žlampat!

PRVI KVARTOPIREC: Si čula? Več ku je stara, več je furjasta. Jest sež nju lepu, vona mene samo tešne. Kaj je bou že kšn leti? Je pršu Rado?

KELNERCA ROMANA: Videš ud tistega dana ku nam je tista pobrala šolde pride kekšen tako na hitru kej spet, eno gre vele če. Kur da se narod boji.

PRVI KVARTOPIREC: Za Radota te prašam? Kam se je zgebu ta človk.

KELNARCA ROMANA: Ja sem mislila da znaš? Rado je že an cajt u šuli. Je dubu nekakšnu štipendiju ud unega sklada od evrope. Me par, da bo pršu ku kšn tehnik ud kmatistva.

PRVI KVARTOPIREC: Ne mi reč, roba za ne vervat.

KELNARACA ROMANA: E od unega dana je pršu čist an drug človk.

PRVI KVARTOPIREC: Ti čo kaj se je zgodlo uni dan a. Ma ti rečem d sm se težku držu u miri. Mi je pršlo d bi uno rudečo zgrabu. Taku bi jo, taku, ku zajca. Sm se prou ustrašu kaku sm pršu jezen. Znaš ti mene. Sm si govoru kalma, samo kalma Silvano. Ku anbot zgrabm pole je ses unim finito. (z rokami kaže kako bi zmlal nasprotnika) Orko buh, d bi mi pršla u te moje roke, uh kam bi blu.

KELNERCA ROMANA: Muči dej. Ala dej ne stoj zdej ses temi balami. Sm vas prou dobro vidla kaku sta se posrala od straha. Skora sam krepala, ku sta bla brez brageš.

PRVI KVARTOPIREC: Čuj Romana ne stoj znaš. Jest sm se boju d jo zgrabm (pokaže z rokami) en una baba bi bila finito. Sej zastopeš! Jo nebi rešla nanka argo župa. (se posmeji svoji domisllici). Krepala bi, vele bi krepala.

KELNERCA ROMANA. Krepu, vlih ti si krepu ud straha.

PRVI KVARTOPIREC: Vide, vide. Čuj kaj bi blo d bi mi pou črni mrak na uka. D bi teu znoret ud same jeze. Ma kaj bi ti tela, da grem u pržun, zarad ane šempjaste babe.

KELNARICA ROMANA: Ala dej, kedu ti verje.

PRVI KVARTOPIREC: Orko dindio, jest, vlih jest. A ti znaš d sm jest bou . . .

DRUGI KVARTOPIREC: (na sceno pride drugi kvartopirec) Kva si bil kva? Dej že enkrat mer s tem. Kdo je napisu tisto monado? (pokaže proti napisu za šankom)

PRVI KVARTOPIREC: Kaj je zdej ti? Kaj si pršu les razbijat škatle?

DRUGI KVARTOPIREC: Molč ti mona! Ti sam ti razbijaj škatle. Ziher se še zdej nis nauču šnopca. Zdravo Romana dej dva deci bevga, pa grem.

KENERCA ROMANA: Kaj je sež vas dva, samo se špotaste. U resnici usak vele vide, d ne moreste an brez družga. Ku kekšnga ni vele sprašavaste pu njem.

PRVI KVARTOPIREC: Ti kva, kva? Kedur sam pije, anka sam krepa.

DRUGI KVARTOPIREC: (se muza sam pri sebi) Dobr Romana, kurc ga gleda dej še nemu dva deci. D bo enkrat tih.

PRVI KVARTOPIREC: To, to prjatu. Videš kaku si pršu urredi fantina.

DRUGI KVARTOPIREC: Poslušta jest mam zdej eno novo. Ta bo narbl u stilu. Tkola gre; Rop, rop, ropamo domoviiino, ropamo jo kot sviino. A ni krasn?

PRVI KVARTOPIREC: Ma vide ti njega. (Pogleda preplašeno naokoli) Ti bi teu d končamo vsi skep u pržunu. Diooo mio, vele nehej lepu ku boga te prosm.

DRUGI KVARTOPIREC: Kva, kva v kakšnem pržunu? Porka stalaža, sej kar naprej kradejo. Baroni se pa fjakajo naukol, narod je pa zarad ene čokoladke v čorki.

PRVI KVARTOPIREC: Alora, si mislu unega Zidana?

DRUGI KVARTOPIREC: Joj, joj ti bi res hotu, d usi končamo u unem tvojem pržunu. Mona, Zidan je fuzbaler.

PRVI KVARTOPIREC: Ben, ben ti si vsaki bot tanarveč pametn.(jezno zamahne z roko proti njemu)

KELNARICA ROMANA: Ne stoj Silvo, znaš. Sej usi znamo kaku se jemaste vas dva rada. Prov rabista and družga.

PRVI KVARTOPIREC: Dej fenji Romana, ustau se ano malo. Si vre puvedala, en basta. Dejmo, sedmo se nas dva. Rada . . . ben rada, kaj se čemo jemat rada, sej nismo uni keku se reče hohom, ki si ga hitavljo od uzadi, ben ne znam. Sm teu reč uni ki se zdej poročavajo med sabo. . . . hahaha, dio buh.

DRUGI KVARTOPIREC: K je pa poročna noč pa Štefan reče: Lepo pučas z občutkom mi ga dej not, ljubi moj Gustl.

(se vsi glasno krohočejo). No zdej pa ti men že enkat puvej kva pumen tale neumnost tm na tabl? Ker mona si je to zmislju? (počasi prebere) Dobra papa dobra pupa pri Papa-Pupi se dobi. Sej je že vzun tabla, kaj ga zdej še tuki serjete.

PRVI KVARTOPIREC: Ben kaj nisi čou d smo turizm ldje. Eko, in mi leti u našga Kašlja jemamo zaradi malvazije eno refoška, kaku bi teu reč? Dej Romana pavedi ti, ki znaš bulše.

KELNERCA ROMANA: (smeje, zafrkljivo) To je naša turistična ponudba. Vsak furešt se lahko naje pršura, napije naš'ga vina, eno mi propagiramo našo oštarijo, ta naš kraj ses tu parolu.

DRUGI KVARTOPIREC: Pa še neki si puzabla, d se tuke ne sme ropat.

PRVI KVARTOPIREC: Ti muči! Ti jemaš pravico samo tiste tuj kva kva, o bon.

DRUGI KVARTOPIREC: Dejte ldje ne ga sračkat. Ne se zajebavat. Dej dol tisto blesavo tablo. Sej se nm bojo še koze režale. Madona, ke ste pa pubral take bulane, d bojo turisti hodil sm u tola zagamano betulo. Ne ga sret, kdo je pa ke j tacga še vidu.

PRVI KVARTOPIREC: Pesti, dej. More bt ano malo kažina. Romana dej les karte. (začne mešati) Vidš tom uno bužo ud paštole. Anka to bo pršlo u zgodovinu. Tu use bo pisalo nutri u unih debelih librih ud rekordov. Dio kristo, narod bo prhaju les, ku u Pastojnsku jamu. Eno mi, kaj pej mi, mi bomo samo kasirali. Ti boš stou tom pr vrateh, ščipu biljete en delu samo kva, kva. Taku, dej prevzdigne. Si kapiv, samo taku kva, kva, kva, boš storu vsake telku.

DRUGI KVARTOPIREC: Ti se kr deli norca, ampak un dan smu pa povne gate. Nis mogu niti mama mia vpit.

PRVI KVARTOPIREC: Ala dej se ti je tresla dentjera kešnih dvesto na uru.

DRUGI KVARTOPIREC: Evo ga šterdeset, pa še klele boš dau enga. Tkola jest mam dost.

PRVI KVARTOPIREC: Orku buh, sm reku d se nauče briškolu.

DRUGI KVARTOPIREC: Veš kva, ti se raj šnops nauč. Sploh bi blo narbolš d vzameš mene za trenerja. A ne Romana, kva pravš ti?

KELNERCA ROMANA: A ne znam. Kaj češ d jest znam.

DRUGI KVARTOPIREC: Te pru bte naučo štet, pol bi te dau en mau lezipuzi, pol spet štet, in spet lezipuzi. In to use na suho. Bi ti porkastalaža vidu, kva je ruska kumanda.

PRVI KVARTOPIREC: Pesti ti tu, pesti. Ti cejti so vre finili. Vš cajt je šou u maloro. Zdej bomo mi ves dali gor na luster,(pokaže proti stropu) boš visu dol ku salama. Lustrirali kur je reku uni Paterle.

DRUGI KVARTOPIREC: Dobr, dobr, kva se kr naprej jajcaš. Prov, jest bom karte ščipu. Mene sam zanima kva boš pa ti delu pr te firmi?

PRVI KVARTOPIREC: A ti tu mene prašaš? E ku vlih hočeš znat, jest bom biu direktor, direttore, tu se pej kapiši.

DRUGI KVARTOPIREC: Joj glih zdej bom poču. A ti direktor? Si slišala Romana? Mater, ta je pa za u Pavliho. Joj ne me basat. Glih ti, k ne znaš niti šnopca.

PRVI KVARTOPIREC: A ti to mene prašaš? Orkodio, ma kaj si ti mislu, jest znam štiri jezike, karo mio. Vlih dobru, d si me prašu. Znam talijansku, hrvašku, eno slovensku, e anka . . . anka . . . šrajat pu naše. Videš nč se nisem zmotu. Vlih štiri. (pokaže štiri prste) Tešni se iščejo, vlih tešni murjo bet pr turizma, karo mio.

DRUGI KVARTOPIREC: Kakšne šter jezike, mona!

PRVI KVARTOPIREC: Sej si slišu, kaj se delaš mona. Miga sm jest ku ti, ki znaš samo tiste tuj kva, kva.

DRUGI KVARTOPIREC: (grozeče) Ti dobr veš kva sm jest biu. Kva misleš, d sm jest zastonj Lahe, pa Tabele ukol lajhu!?

PRVI KVARTOPIREC: Na zdej smo pej tom. Ne moreš bit direktor, en basta.

DRUGI KVARTOPIREC: Ti veš kva, nauš se kr tkola zmazu. Dobr veš, d mam jest use črn na belem.

PRVI KVARTOPIREC: Jemaš, jemaš, ne misle d ne znam. Pasluši anka ti Romana, d bomo anbot finili ses tem. Sm čou, d si se uču za marangona en pole d si nardu taku an, une kukukurc ud tečaja.

(Se Romana in prvi kvartopirec na ves glas smejeta)

DRUGI KVARTOPIREC: Vi se kr smejte, ampak jest sm biu oblast, porkastalaža. Kr spomn se kdo je biu kapo pr gasilcih. Jest! (se udari po prsih)

PRVI KVARTOPIREC: Kaj biš teu zdej? Ku sm bou jest pompjer se ti oštja nanka še rodu nise.

KELNERCA ROMANA: Ala moži pestite tu če. Sej vsi znamo d vas dva ne moreste an brez družga.

PRVI KVARTOPIREC: Bon, bon Romana. Samo to bi teu, d mu paveš, kekšni pompjeri smo bli mi anbot. Oštja ns ni blo nanka za ustavet. Smo pompali, d je use letelu.

KELNERCA ROMANA: Ma kaj češ de jest znam kakšn pompjer si biu ti. Jest sm bla tiste bot še mikena.

DRUGI KVARTOPIREC: Romano pa kr lepo pr mer pust. Take k si ti ona sploh ne šmirgla. Ti s tem tvojim boljerjom še po lojtri nisi mogu. Hja, hja jebenti!

KELNERCA ROMANA: Jemaš prou. Kaj mene briga kaku je von pompu. Tu bi moru prašat kekšnga družga.

PRVI KVARTOPIREC: Vide, vide kakšna si pršla zadnje cajte.

DRUGI KVARTOPIREC: Ziher je zaljublena. (tiše) Ti a videš kako si ji svet uč, madona d ni. . .

PRVI KVARTOPIREC: Eko, (se udari po glavi) zdej mi je pršlo. Čuj Romana kaj se Rado oglase kšn bot?

KELNERCA ROMANA: Ma kaj češ d jest znam. Kaj ti tu mene sprašavaš? (jezno zamahne s krpo po pultu) Pesti ti Radota u miri. Brigej se ti ano malo več zase, o bon!

PRVI KVARTOPIREC: Oštja, vide, vide. Tu je pej neki novga.

DRUGI KVARTOPIREC: Ja madona, Romana, mendeja se nisi ti zatrapala u unga tipa? Glih u njega k biu kr naprej žejen?

KELNERCA ROMANA: Vi vsi skep ste an šturlast narod. Sama kativerja vs je. Uni Rado je hodu že prej u šule. En ne tu kr taku na kekšne tečaje. Je anka konču osemletku, eno pole še neki.

PRVI KVARTOPIREC: Znaš mi leti smo ga jemali taku ano malo (se potrka po čelu). Aha, zdej sem se spunu. Ma čuj Romana kaj pa uni policjot Berto? Me par da je ku ena konkurenca leti. Bem pstmo stat. Bomo vidli keda bo Rado pršu nazat.

DRUGI KVARTOPIREC: Hja, porka stalaža pol bo pa Rado direttore, ti odpadeš ku usran golob.

PRVI KVARTOPIREC: Ke golob ti žabar.? Sem vre reku, ti boš nosu valiže. Vsaki bot boš storu kva, kva, reku prego šinjori, kva. Za sobarcu bumo pej vzeli Emiliu.

DRUGI KVARTOPIREC: Hja, za sobarco bi bla tanarboljš una Luča, ktje šivala knofe. Prmejduš, ona se razume na postle.

PRVI KVARTOPIREC. Ehehe Luča (zavzdihne prvi kvartopirec).

KELNERCA ROMANA: Znaste kaj vas dva, dejte fenjite ses temi monadami..

PRVI KVARTOPIREC: Ala dej Romana, sej znaš d je vse skep samo zajebancija.

DRUGI KVARTOPIREC: Pustmo zdej ta jajca. Natoč klele men še enkrat. On plača.

PRVI KVARTOPIREC: Ma puglej ti njega. Ti misleš d sm jest kopraska banka.

DRUGI KVARTOPIREC: Zgubu si prjatu, zgubu. Kle ni kej. Sej veš d moreš plačat. Sploh pa banka ni več kopraska, zdej je ud makaronarjev.

PRVI KVARTOPIREC: Bon, bon. Samo znaš kaj, ti se rajši nauče briškolu en teršete. Pole boš vidu svoga boga. Dej mu Romana, dej, d nebo krepu. Dio, kakšne žolne ste vi tom od zgora.

(Na sceno iznenada pride ves urejen in zlikan policist Berto, ter malomarno pozdravi in stopi k šanku čisto na drugo stran. Kvartopirca od presenečenja debelo zazijata)

DRUGI KVARTOPIREC: Puglej, puglej kdo je pršu. A jest to prov videm?

PRVI KVARTOPIREC: Mi ud volka, volk drito u zverinjak. Dio Berto kaj se je zgodlo, d hodeš naukuli u tešnem veštitu? Kaj je kedu umru?

(Berto se samo posmeji in elegantno naroči)

POLICIST BERTO: Eno kavico, lepo prosim Romana.

DRUGI KVARTOPIREC: (tišje) Ti boga si slišu kuko je tala kifelc fin. (oponaša) Eno kavico lepo prosm Romana. Porka stalaža hmau sm s stola dol padu.

PRVI KVARTOPIREC: Dio, res, se drži superbo ku ana ombrela, ki je pala u blato. Čist drug človk je pršu od kr je bil zdola pr palmov. Čaki ga bom prašu. Berto, čuj Berto, ma kako si zdej leti, k si bil prej tom pr taljanskega konzulata. Smo čuli da si nrdu še ane šule? Ku da buš zdej ane sorte detektiv ku uni farba bi.

DRUGI KVARTOPIREC: Videš spet ne veš FBAJ se reče. Ane Berto!

POLICIST BERTO: E pi kaj, doste je blo heca. Vinjo je zdej uzeu brat, ki je prišel nazaj. Jest morem končat kr sm začeu. A ne Romana? (jo pogleda ljubeče, da ona kar vztrepeta)

DRUGI KVARTOPIREC: Praš ga kdaj bo fertik.

PRVI KVARTOPIREC: Ben Berto, alora če prou zastopem boš vre skora konču?

POLICIST BERTO: Še nekaj izpitov šinjori, če vas že zanima.

DRUGI KVARTOPIREC: Kva pa boš pol, če smem še jest uprašat?

PRVI KVARTOPIREC: Ja prov res, kakšen mešter boš jemu pole?
Kaj bo pisalo na uni karti ud diplome?

KELNERCA ROMAN: Ma kaj vs tu telke mantra. Kaj ste vas dva telku brižna?

POLICIST BERTO: Na ministrstvu za notranje zadeve sem že en mesec.

PRVI KVARTOPIREC: Ma ne mi reč. Kaj je pasalo že telko cejta. Alora moramo pazet kaj leti šrajamo. Dio buh, ku de je blo včera, ku je mene pubrala moju taljansku penziju. Alora beš lovu anka ns leti ukuli konfina. Bužci mi pole.

POLICIST BERTO: Kaj čemo mi z vami. Vi ste male ribe.

PRVI KVARTOPIREC: Jemaš prov, jemaš. Pavedi ti mene zasigurno boš hođu pole u civilu ss kravatu. Dio, da t ne bo poznala nanka tvoja mati. Sem tel prašat kakšn čin boš jemu, kur se reče.

POLICIST BERTO: To ne smem povedati.

PRVI KVARTOPIREC: Oštja kedu te sploh zastope. (zafkljivo razvlečeno) To ne smem povedati. Dio, kaj nanka šrajat ne znaš več?

DRUGI KVARTOPIREC: Sej si reku, d znaš šter jezike, (razvlečeno) diretooore.

PRVI KVARTOPIREC: Muči ti kva kva. Kaj ne videš d se pugovarjam sež ano pametno persono. Čuj Berto še ana roba je leti. Ste kaj čuli za une ladrote, ki so mene zeli moju penziju.

DRUGI KVARTOPIREC: (smeje) Še uro ud berme si puzabu.

POLICIST BERTO: Smo slišali in nismo slišali. To ne smem povedati.

DRUGI KVARTOPIREC. Na zdej smo pa tm. Si slišu, to ne sme povedat.

PRVI KVARTOPIREC: Dobro, oštja ku ne smeš pavedat, ne smeš. Ma taku ano malo mikeno besedicu lahko puveš, oštja.

POLICIST BERTO: Delamo, delamo. Samo tega ne smem povedati. (pomežikne Romani)

DRUGI KVARTOPIREC: Še enkrat ga praš.

PRVI KVARTOPIREC: Ma čuj Berto, sej tom na unega ministrstva si vre vseskuzi.

POLICIST BERTO: Ja, samo zdej sem na specializiranem tožilstvu.

PRVI KVARTOPIREC: Alora, pole boš lovu une več mastne brancine?

POLICIST BERTO: Tega ne smem povedati.

PRVI KVARTOPIREC: Hodi h oštji, dej. Si vlih ana tešna mona kur si biu.

KELNERCA ROMANA: Ala, ala brez žaljivk leti.

POLICIST BERTO: Pusti Romana, sej jih poznam. Kelku jemam za plačat, dej pavej ti meni lepo.

KELNERCA ROMANA: Ma nč, šiša časti. Ti nč ku pride. Ns nebo vrag uzeu za ano kafe.

POLICIST BERTO: (prisloni roko k ustom in z utišanim glasom) Ben si bla pri dohtorju?

KELNERCA ROMANA: (zašepeta veselo nazaj) Bla, bla , ti bom vse povedala pole zvečer.

POLICIST BERTO: Dobro, čao Romana. (tišje) Moj telefon taku jemaš. (se obrne) Bodite pridni bubci.

PRVI KVARTOPIREC: Ste ga vidli? Dio, čo, kaj je pršlo sež njega. Ana ruba za ne vervat. Kravata, eno uni našpičeni muštači. Ga ni za poznat. En tanar hujše, nanka šrajat ne zna več. Orko dio!

DRUGI KVARTOPIREC: Ti Romana, klela se pa neki godi. Ti siguren veš. Men sta vedva ornk sumliva. D ni on tebe tkola kej (pomenljivo zakroži proti nebu)

KELNERCA ROMANA: Kaj češ d jest znam. Kaj telku sprašavaste? Jest in Berto se poznavata še iz šule.

DRUGI KVARTOPIREC: Poroka stalaža, se ga spomnem kuko je še bos poskakvov naokoli. Mat je kar neprej upila za njim Berto si spilal drva? Poj je pa kar naenkrat naredu tisto policijsko šolo encajt bil na sodišču, pol je bil kar naprej pr konzulatu. Kdr si šu mem je bil tm. Sm mislu, da bo pognou kurenine.

PRVI KVARTOPIREC. Ala, dej, dej. Kedu verje tešnim balam. Tu mure bt kej družga. Ana druga roba je leti zad. Romana ti beš morala tu znat.

KELNERCA ROMANA: Ma vide ti njega. Sm rekla vre stou botov, d ne znam nič.

PRVI KVARTOPIREC. E Romana, Romana, kaku si ti šturlasta. Ne misle d bo hodu še les na kafe, ku bo konču šule. Miga je mona. Puznamo mi tešne, vele se dajo u an drug kolor. Pole ku kej zagusti se pa delajo ku de ne znajo nič. Prej pa ublubavajo use t nartabulše. Pišejo na dušo, pole pa . . .

KELNERCA ROMANA. Pa kaj, sej hodm anka jest u šulu. U višju turističnu sm se upisala.

PRVI KVARTOPIREC: Ala Romana. Dej kekšnemu anu litro unega več dobrega, pa ti bo nardu uno karto ud diplome. Taku je storu oni moj strnič.

DRUGI KVARTOPIREC: Pust zdej to. No si vidu? Sm ti jest reku. Tuki, tuki je zajc. Ampak men se zdi da je tuki en drug haklc. D ji ga ni on . . . (zabliska proti nebu) tko mau umes.

PRVI KVARTOPIREC: Kaj umes, umes? Una stvar je šempre umes. To se pej kapiši. (presvetljeno) E zdej se je anka mene posvetlu. Alora, če prou zastopm sta vas dva taku ana tička. Tička na isti veji. Ke mona sm biu čo. Ku je reku, d jemaš njegov telefono. Ajejeje, zdej jasnu videm kelku je pršla ura. Ajejejeje!

DRUGI KVARTOPIREC. Čaki, čaki, eni prhajajo.

(Na sceno prideta moški in ženska. Nekako znana se zdita, le da je ona oblečena v hlačni kostim, in nosi sedaj črno lasuljo, na nosu pa nekakšna navadna metuljkasta očala, on našemljen s pisano kravato in klobukom na glavi. V roki ima belo palico, ter poskuša ustvariti videz slepega človeka. Dajeta videz naključnih turistov. Ogledujeta se po gostilni, kot da eden od njiju še nikoli ni bil v tem istem prostoru.)

ROPARICA: Dober dan, pozdravljeni. Ali smo prišli prav? Smo slišali, da se je tukaj zgodil nekakšen rop.

DRUGI KVARTOPIREC: (sune pajdaša kakor da ni razumel) A Ropa mislite? Ja on pa ni tuki. On je glih pr kasi v bruslju, al pa u Lublan pr Urški na masaži.

PRVI KVARTOPIREC: Muči mona. Buh dej. Ja prov leti, prov u tej štariji je blo. (tiše) No si vidu, že hodjo les. Dio ke turismo bomo jemali, ke turismo? (vstane in se uslužno prikloni pred gosti, z eno roko na prsih, z drugo na hrbtu), ter uslužno primakne stol roparici Da, da kar lepu se komodajte. Prego, bitešon, izvolte. Vs bo naša pupa postregla.

KELNERCA ROMANA: (Vele šinjor direktor, vele, zafrkljivo pomežikne drugemu kvartopircu). Dober dan, dober dan. Prinese nov svež prt in ga pogrne. Ja prov kle se je zgodlo. Videste še se vide tista buža ud paštole.

ROPARICA: Poglejte no kaj vse se zgodi (vije roke) Pomislite v tako lepem kraju, s tako edinstvenim zrakom. Jej, jej, jej, človek sploh ni več varen.

KELNERCA ROMANA: Ja kaj česte. Čudni cajti so pršli. Kaj vam lahko postrežem?

ROPARICA: Imate kaj domačega? A ne Lovro, kej domačega bova?

PARTNER: Domačega, prov domačega, to bova. Pa kšne pol litrčka črnega. (potem kot bi se spomnil) Ne pol, kar ceu litr ga dejte.

ROPARICA: (ga preteče sune s komolcem) Ti, veš kaj!?

KELNERCA ROMANA: En pjat pršuta an litrček refoška. Bo prov taku?

ROPARICA: Tako, tako, ljuba gospodična, kar en dober krožnik narežite, pa še kakšno oljkico zraven. A ne Lovro?

PARTNER: Ja, ja, pa še kakšno oljkico zraven.

ROPARICA. Vidiš da je res. Tukaj imajo taprav pršut.

PRVI KVARTOPIREC: Si čou, sm ti jest reku. Dio, vsega bo zmankalu. Bo treba dt prascem ano malo več manjade.

(Romana takoj prinese pijačo in Partner, ki se je do sedaj delal da ne vidi takoj plane po njej. To videč ga Roparica dregne pod mizo z nogo in mu nekaj zašepče na uho)

DRUGI KVARTOPIREC. Madona a si vidu kuko ga je ruknu. Sploh se mi pa zdi d se tala dela tkola nmau mona.

PRVI KVARTOPIREC: Kaj te briga, pesti naj furešti uživajo. Sej bojo plačali.

DRUGI KVARTOPIREC: Že, že, sam men se usen zdita tala dva nekam znana. Ku d sta se dala u en drug kolor kukr rečeš ti. Pusebn pa baba. (zamišljeno) Čist nč ne zavija pu lublansk.

PRVI KVARTOPIREC: Se kapiši, baba zna segurno več jezikov. Eh ni kej, taku ku jest. Se vele vide, d je tu ana persona ki jema šule. Vlih tešni se čeju leti.

(Kelnerca Romana prinese še krožniček z oljkami)

KELNARICA ROMANA: Toje naš kruh, spod črepne. Buljšega ni na sveti.

DRUGI KVARTOPIREC: Puglej ga kuko nabada. Je kr naenkat spet spregledu.

PRVI KVARTOPIREC: Ma si ti ana moniga. Taku na rdeče vide vsak. Dio, ti fureštam ne b dou nanka jest eno nanka pet. Vi ud zgora bi jem dali samo repu en zelje, ku zajcom. In ti si bil proti naši paroli Dobra papa- Dobra pupa. Ku sem bil kašen bot tom zgora pr vs, je vse smrdelu po kapusu.

(Roparica ponovno rukne partnerja, ki se nekaj časa spet obnaša tipajoče, nato se spet spozabi in energično zagrabi kozarec)

ROPARICA: (prevzdigne očala, da bi boljše videla, vzame košček kruha, ga prepolovi, navije okoli njega daljšo fliko pršuta in nese v usta) madonca, božansko. Mnjam, mnjam, mnjam, ta je pa res pravi. Se takoj vidi domača roba. Joj, kot da bi me žgečkali angelčki. Kar topi se.

DRUGI KVARTOPIREC: (zakrije usta z roko in zašepeta) A sga vidu, enkat vid, enkat spet ne vid.

PRVI KVARTOPIREC: Dio, jemaš prov. Čaki čaki, ma tu ne more bet.

(Kelnerca Romana pride k tujcema)

KELNERCA ROMANA: Kaku vam pjaže, je dobro?

ROPARICA: Krasen gospodična, mi boste še za sabo narezala. Se vidi, da je domač. Ja, res krasen.

PRVI KVARTOPIREC: Čaki, čaki, dio kan, zdej se je anka mene upallo. Me par, čuj me par . . . ma tu ne more bet. Dio d ni prov tista ku je mene olupla moju taljansku penziju.

DRUGI KVARTOPIREC: Pa uro od birme si puzabu.

PRVI KVARTOPIREC: D bte oštja, ne stoj me nanka spominjat. Ne, ne tu ne more bet, tista je bla rdeča, ta leti je mora. Ne, ne, pestmo če.

DRUGI KVARTOPIREC: To ni nč važen. Dons se lohk vsaka prefarba, al si pa kšno lasulo natakne. Puglej, kva pa tist njen prstan k ga ma na mezincu. Tasga nima nubena. A te nč ne spuminja?

PRVI KVARTOPIREC: Ne mi reč. Jemaš prov, dio, jemaš prov. Dio čento per čento so voni. Anka mene tu neki že vs cejt . . . Ma kaku so se upali d pridejo les, o muj buh. Kaj čemo zdej? (se prične preplašeno ozirati) Kakakakaj kuku . . . jeeema papaštolu, o didio. Je nanarbulše d smo čistu u miri, taku nnnanka dihat. Kukuku d jih ni, ne stoj nnnaka gledat. Si kakakapiv ku d jiiih ni.

DRUGI KVARTOPIREC: Veš kva, pejt reč Romani nej pukliče Bertota. Reč d sta kkkkle una Bonie and Clyde, porka stalaža.

PRVI KVARTOPIREC. Ne jejejest bom leti, jest bom pazu. Bo blo bulše d greš ti, oštja, jest sm direktor.

DRUGI KVARTOPIREC: Spet cvikaš, spet maš povhne gate.

PRVI KVARTOPIREC: Tu jejeje zdej ana druga roba. Adn more bt leti, taku adn kkiki jema anu pravu forsu. (pokaže z rokami, ki se mu vidno tresejo)

DRUGI KVARTOPIREC: Ti bom pa jest pukazu. Mi tastar partizan se ne bujimo. Kr kle bod, sam glej d nauš km ušu.

(ko vidi da se Roparica ozira proti njihovi mizi prestrašeno dvigne kozarec)

DRUGI KVARTOPIREC: Nanana zdravje guspa. A ne kakšen pršut imamo kle, da b ga anglčki jedli.

ROPARICA: Ja prav res, nazdravje gospod! Vi ste tudi ljubljančan, kane da?

DRUGI KVARTOPIREC: Jajaja guspa tud jest sm iz Lublane. Jest, jest sm tuki že dov, veste. Sm so me puslal z dekretam. Ja kva čma, tko je blo.

ROPARICA. Me veseli, me veseli. (potihem svojemu partnerju) Si slišu z dekretam, mater ziher je kšn bivš kiflc.

PRVI KVARTOPIREC: (potihem) Kaj se zdej delaš mmmmona. Hohode že anbot, dej kur smo rekli.

DRUGI KVARTOPIREC: (obotavlja vstane in se prestrašeno nasmiha) Moment prjatu, grem jest kanarčku vodo zamenat. Ti pa kr naroč še eno rundo. (se spet nasmiha) Tist k gre vn more jet nazaj not.

(Roparica se prične prestrašeno ozirati okoli in nekaj šepeta svojemu kompanjonu. Drugi kvartopirec skrivaj pomigne Romani in skupaj odideta v ozadje. Po krajšem času pride nazaj si nekaj neprizadeto požvižgava in si še vedno zapenja šlic)

PRVI KVARTOPIREC: No kaku je blo?

DRUGI KVARTOPIREC: Ni hotla klicat. (poudarjeno pomenljivo) Pol sm ga pa jest puklicu. Jest, razumeš? Jest sm uzeu celo zadevo u roke. Sm ga postroju k vajenca.

PRVI KVARTOPIREC: Hite že anbot ven, kaj je reku?

DRUGI KVARTOPIREC: Nč ni reku, prov nč. Sam poslušu je in vsake tolk je reku sam mhm mhm.

PRVI KVARTOPIREC: Kaku nč, dio kristo? Kaj, kaj nisi.

DRUGI KVARTOPIREC: Čaki, čaki, ne zdej.

(Prvi kvartopirec vseeno na ves glas kihne, tako da se Ropar in Roparica pričneta prestrašeno ozirati naokoli)

DRUGI KVARTOPIREC: (spet dvigne kozarec) Ste vidl kakšen zrek mamu klela. Mater b ga lohka na kreh mazu.

ROPARICA: (tokrat po ljubljansko) Ja mate res ful dobr zrak. Vi punca račun prosm, pa hitr!

DRUGI KVARTOPIREC: (tišje) Si vidu, je že neki zavohala. Mmmmater, d nau zdej kšen hudič.

KELNERCA ROMANA: Vele šinjora, vele! Vm glih režem.

ROPARICA: Kr pustte, dejte d plačam, mi gremo! (prične živčno šepetati svojemu pajdašu) Glih zdej bom pošizla, kva tok mečka prekleta baba. Un tip je šu zihra klicat.

DRUGI KVARTOPIREC: Si vidu je že dubila tapravo farbo.

PRVI KVARTOPIREC. Dio, kaj bomo zdej!

(Zunaj se v istem hipu zasliši avto, ki močno zavre pred gostilno. Zasliši se nekaj glasnih povelj in že v naslednjem trenutku vstopi policist Berto. V beli srajci s temno kravato na kateri je zataknjena nekakšna uradna značka. Roparica in Partner poskušata takoj oditi od mize.)

POLICIST BERTO: Kar počasi, počasi vidva golobčka. (takoj pokaže nekakšno legitimacijo z značko) Sem od tajništva notranjih zadev. Roke na mizo in da sta mi čisto pri miru. Vi gospa dokumente na sonce, pa brez vsakih neumnosti. Ala dejmo!

ROPARICA: (Poskuša pričarati čimbolj očarljiv nasmešek) Ja, pozdravljen gospod policaj, kaj bo dobrega? Kaj se je zgodilo.

PRVI KVARTOPIREC: Pazi Berto, pazi, segurno jema paštolu!

(Roparica počasi da svojo torbico na mizo in prične brskati po njej)

POLICIST BERTO: (urno seže v torbico in hitro izvleče revolver) Tegale ne boste več potrebovala.(vzame njeno pištolo in si jo zatakne za pas na hrbtu).

PRVI KVARTOPIREC: (zafirkljivo nagajivo) Paze, paze Berto, da se una reč ne sprože. Pole boš jemu tom zad še ano bužo.

DRUGI KVARTOPIREC: Si v smehu maši usta. Ppporka stalaža, pol boš mu eno za base, tadrugo pa za ppišovko.

POLICIST BERTO: Mir tam zadaj (se nekoliko posmeji, nato pa zavzame strogo uradno držo) No dajmo, dajmo. (nekaj časa si ogleduje osebno) Dobro, in ta tukaj je vaš kompanjon, če se ne motim? Vašo osebno prosim, pa hitr in čist pučas, nobenih neumnih gibov.

PARTNER: Jejejest nimam dokumentov.

POLICIST BERTO: A tako, vas bomo že preverili. Našli smo vaš motor.Samo nekdo je vse pobral dol, pravzaprav ni nič ostalo od njega.

ROPARICA: Kradejo barabe. D bjh kokla ke nekam

PARTNER: Hja, prov res, d bjh kokla ke nekam u jajca. Kredejo pa kradejo prmej duš.

No nč hudga, jaz sem ta motor zajahu tam v Šišk pred eno gustilno.

DRUGI KVARTOPIREC. Kva ne veš, glih tist je k jo je vozu z motorjem.

POLICIST BERTO: Mir tam! Bomo že uredili. (Pri Bertu v žepu se zasliši mobilni telefon.) Ja prosim, ja tukaj so. Ja šef, taprava sta. Prav taka, ja prav taka kakor jih je opisala tista iz menjalnice. Takoj, takoj samo še nekaj moram preveriti. Ja, ja razumem. Vse je zablokiran, ni problema, ja razumem. Ja brez skrbi šef, razumem šef.(roparica nenehno poskuša vstati, vendar jo policist Berto vsakokrat potisne nazaj) Vi tam, sem reku roke na mizo.(reče partnerju)

ROPARICA: Za kva je pa tola dobr? Mimimi smo pušten ldje. Ta je pa dobra. A zdej kr ns puštene ldi lovite po gostilnah? (partner se prične nemirno prekladati) Njega pa kr pustte on je invalid.

PRVI KVARTOPIREC: (poskoči proti sosednji mizi) Voni so, voni, vlih tista prasica je, ki je zela moju penziju. Dio porko ji bom jest . . .

DRUGI KVARTOPIREC: Ja prov res, pa še uro od birme mu je vzela.

POLICIST BERTO: (z eno roko ustavi partnerja) Kar počasi . . . počasi. Gospa tukaj na sliki ste rdečelasa (v istem hipu jo prime za lasuljo, ki mu ostane v roki) A tako, vidiš, vidiš (položi lasuljo na mizo) No, bomo šli lepo, zunaj vas čaka avto, pa še spremstvo bosta imela. Oštja, človek ne bi reku ku bi se spravli na kakšno banko, ne pa tele bužce tukaj.

ROPARICA: (poskuša protestirati) Ja tkola pa že nau šlo. Lovro pa še ti kej reč, kva si spet vs pusran?

PARTNER: Jest nimam nč stem. Jest se bom kar pelu.

ROPARICA: (ga oponaša) Jest se bom kar peeelu. Ti bom jest eno prpelala! Ti pezde sme spravu u tala drek. Zato k nis za nubeno rabo. Nared že neki. Ubriš ga na gobc pa greva. Jest ne mislm gnit u zaporu, (hitro vstane, vendar jo Berto takoj potisne nazaj). Medtemko partner od roparice nekako nesigurno zamahne proti Bertotu. Vendar se ta večče izmakne. Nakaže udarec s karatejem po trebuhu in zatilju, da se ta ves skrušeno stokajoč sesede nazaj.

PARATNER: Tožu, tožu te bom, ti pizda

DRUGI KVARTOPIREC: Ja, na tramvajkomando se prtož. Tm boš prej na vrst k na sudišč.

PRVI KVARTOPIREC: To, to? Čo, si vidu kako ga je ss unim kanapejem. Bravo Berto, takou se dela.

DRUGI KVARTOPIREC: Kakšen kanape mona. Karate se reče.

POLICIST BERTO: Kar lepo mirno, ne moreta nikamor. Seveda se bomo peljali. Vse bosta povedala na zaslišanju, ala gremo.
(Pride Romana z zavitkom in gleda z odprtimi usti)

KELNERCA ROMANA: Kaj se je zgodlo muj Berto? O dio mio, o muj buh!

PRVI KVARTOPIREC: Ej Romana kaj ne videš d so tu uni ladroti? (se napoti proti Roparici) Dej dio povero les moju penziju (ko se Roparica pripravi u prežečo pozo se

hitro umakne) Drži, drži me prjatu, dioooo (zarjuje) Ku mi pride črno na uka, pole ne znam kam bo blo. Joooj že čujem kaku mi dela nutri! Samo me ti drže prjatu.

POLICIST BERTO: Mir gospodje, mir! Vse se bo uredilo.(zgrabi levo roko od Roparice, in šklocne z lisicami, v istem hipu to stori tudi njenemu partnerju in mu potisne klobuk globoko na oči). Ala gremo

PARTNER: Jest ne grem, dokler je vin na miz, porkamadona.

ROPARICA: Kva je zdej, prmej krvave dile. A nis reku da se boš peeelu.

DRUGI KVARTOPIREC: Prov ma, kva bo hodu žejen po svet.

POLICIST BERTO: Dajmo, dajmo? Dosti je heca?

ROPARICA: Vzem palco vosu.

PARTNER: Tega sploh ne rabm, baba neumna.

(Tik pred izhodom se Roparica obrne in glasno zavpije »trkaj trkaj na nebeška vrata« še se bomo vidli.)

KELNERCA ROMANA: Kaj pa ta pršut? Eno vse drugo, kedu bo to plaču?

PRVI KVARTOPIREC: Pesti Romana. Tu vse plača država. Sej smo turizem ldje. Ala dej, ga bomo pojeli mi. Voni grejo zdej na ječmen:

DRUGI KVARTOPIREC: Kakšen ječmen, mona. Videš k ne znaš slovensk. Ričet se reče. Ja kar dej ga sem Romana, sem si dons lih zalepu zobe.

PRVI KVARTOPIREC: Ti kva kva, muči. Dej Romana vse skep na an pjat, eno še ano kilo belega.

DRUGI KVARTOPIREC: (oponaša) Pa še kakšno oljkico zraven.
(Zunaj se zasliši odhod avtomobila)

KELNERCA ROMANA: O dio mio, ste vidli kakšna peršona je muj Berto. Sm tela reč naš Berto. O dio, čakte vele prnesem.

DRUGI KVARTOPIREC: Pa še kakšno oljkico zraven

(Romana odide v ozadje)

PRVI KVARTOPIREC: Si vidu kaku smo jeh. Vele so se znejdli u pržuni. Si vidu prjatu, ku nebi blo mene bi bli lahko usi morto.

DRUGI KVARTOPIREC: Morto, ja morto. Mi se zdi d je klela že en lep cajt prov za nč zrek. K bse gdo usrou. Če ne blo mene . . . ns starih partizanov, prmej duš . .

PRVI KVARTOPIREC: Videš ku ne znaš neč. Prov neč ne zastopeš, ku per kartah. Komanda je važna karo mio, komanda.
(drugi kvartopirec Fanc pristopi k sosednji mizi, zgrabi lasuljo in si jo natakne na plešasto glavo. Vsi bušknejo v smeh).
(Romana pride s pladnjem in vinom)

KELNERCA ROMANA: Ekola moži. Denes jemamo feštu.
(Na oder pride vsa razburjena Emilia)

ŠJORA EMILIA: Dio, ste vidli kaj se je zgodlo?

Vsi kot v en glas: Kaj, kaj Emilia?

Osnovni song:

Dobra papa dobra pupa pri PAPA PUPI SE DOBI...

K O N E C

© Veso Pirnat-Brolski.

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Veso Pirnat-Brolski.

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Veso Pirnat-Brolski.

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Veso Pirnat-Brolski.

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.